

VERSLAG van de Commissie voor de bescherming van de wilde flora over 1927.

Reeds lang was er in de kringen der Nederlandsche floristen ontevredenheid over den voortdurenden achteruitgang van den plantenrijkdom in ons land. In 1902 hield Dr. Vuyck daar een rede over (Kruidkundig Archief 3e Serie Deel II. p. 615). In 1904 kwam prof. Conwentz voor onze vereeniging een lezing houden over „Bescherming van inlandsche planten en dieren” (Kruidk. Archief 1904, p. 69). In 1905 sprak Dr. Goethart nogmaals over de verarming der wilde flora (Kruidk. Archief 1905, p. 49). Doch verder kwam het niet. Wel werd er gemopperd over steeds grooter wordenden achteruitgang, doch overigens liet de Nederlandsche Botanische Vereeniging alle actie over aan „Natuurmonumenten”. Slechts eenige finantiëele steun werd verleend.

In de floristen-vergadering van 4 Januari 1927 vatte Prof. Weevers in overleg met enkele leden der Commissie voor de floristiek de zaak op. Hij hield een uitvoerige inleiding om te betoogen, dat onze vereeniging in dezen een taak heeft. Zij mag zich later niet kunnen verwijten, dat zij de verarming van de flora in ons land maar heeft laten begaan. Na een geanimeerde discussie werd besloten om aan de ledenvergadering van de Nederlandsche Vereeniging voor te stellen, een commissie te vormen voor de bescherming van de wilde flora. In de ledenvergadering van 27 Februari 1927 werd dit voorstel aangenomen. Door het Bestuur werden vervolgens tot leden benoemd de heeren Ir. A. W.

Kloos, C. Sipkes, Jan G. Sloff, Dr. Jac. P. Thyse, H. Uittien, Dr. L. Vuyck en Prof. Dr. Th. Weevers, terwijl met ingang van 1 Jan. 1928 daaraan nog werd toegevoegd de heer A. de Wever. In de commissievergadering van 23 April 1927 werd Prof. Weevers tot voorzitter en de heer Jan G. Sloff tot secretaris benoemd.

Het jaat 1927 was voor onze commissie in hoofdzaak een jaar van voorbereiding. Wij zagen als eerste taak voor ons het verkrijgen van een overzicht der verspreiding van de zeldzame inlandsche planten om zoo na te gaan, welke planten inderdaad bescherming verdienen. Eerst als dit overzicht verkregen is, kan onze commissie werkelijk van advies dienen. Bij dit onderzoek komen vanzelf die terreinen naar voren, welke meerdere zeldzame planten of plantengemeenschappen huisvesten. Het zal dan onze taak worden actie te gaan voeren in overleg met „Natuurmonumenten”, met overheidslichamen en met particulieren tot het behoud van de terreinen, welke uit botanisch oogpunt het belangrijkste zijn.

Ter uitvoering van dit alles heeft de commissie allereerst in mondelinge en schriftelijke beraadslaging een lijst opge maakt van zeldzame inlandsche hoogere planten. Adventiva werden uitgesloten, alsook de meeste waterplanten. Gegevens omtrent de tegenwoordige verspreiding van deze planten werden reeds van verschillende zijden verkregen. Een en ander werd volgens een kaartsysteem gerangschikt. Deze gegevens zijn echter nog zeer onvoldoende. *Met aandrang verzoekt onze commissie dus aan leden der N.B.V., die recente waarnemingen deden omtrent het voorkomen van planten, in de bijlage genoemd, daarvan aan onze commissie mededeeling te doen.* Deze opgaven worden als strict vertrouwelijk beschouwd. Ongewenschte ruchtbaarheid wordt er niet aan gegeven.

Hoewel dus voornamelijk werk werd gemaakt van onzen

informatiedienst, konden toch al eenige resultaten worden geboekt. Medewerking werd verkregen tot het behoud van de *Erica cinerea*-heide bij Malden, van de weer teruggevonden *Ceterach*-planten te Stamprooi. Maatregelen werden toegezegd tot behoud van *Coralliorhiza* bij Bergen, terwijl omtrent meerdere terreinen besprekingen loopen, maar nog niet beëindigd en dus niet voor publicatie geschikt zijn.

Ten slotte zij nog vermeld, dat eenige leden onze commissie bij lezingen en op tentoonstellingen ervoor zorgden, dat de noodzakelijkheid van het behoud van de inlandsche flora ook aan het groote publiek in woord en beeld werd voor oogen gesteld.

31 December 1927

JAN G. SLOFF.
